

Om Domkapitlets beslut, Östgöta Correspondenten, februari 2011

Domkapitlets beslut att lämna ärendet kring de tre prästerna utan åtgärd kom inte oväntat. Sedan några månader tillbaka har stämningen bland präster jag talat med kretsat kring den uppgivna vissheten att inget kommer att hända. Beslutet blir därför en slag epilög som skickar tillbaka situationen till de prästvigda kvinnornas vardag att hantera. Det är kvinnorna som äger problemet. Nu är det business as usual som gäller. Domkapitlet gör uppenbarligen tolkningen att det finns för få konkreta situationer att ta på. Det råder åsiktsfrihet i kyrkan, betonar man, och frågan hur man ska hantera manliga präster som motsätter sig kvinnliga kollegor hör hemma i högre instans. Åsiktsfriheten, som i detta fall innebär rätten att på arbetstid ifrågasätta en kollegas rätt till sitt arbete och att kunna bojkotta kollegans gudstjänster på grund av hennes kön, är dock märkbart ensidig. Jag har aldrig mött en prästvigd kvinna som utövar samma åsiktsfrihet kring en manlig kollega.

Naturligtvis hade det funnits möjlighet för Domkapitlet att nå ett annat beslut. Kyrkoordningen är ytterst sparsmakad i sin lagtext. Man hade kunnat tolka situationen på ett annorlunda sätt och därmed tvinga upp frågan på en högre nivå. För de tre prästerna hade då möjligheten funnits att överklaga till högre instans, vilket de i idag inte behöver. Därmed behöver inte heller Svenska kyrkan fortsättningsvis befatta sig med ett ärende som väcker olust, obehag och rädsla. Den enda motpart som nu, enligt Kyrkoordningen, har möjlighet att överklaga beslutet till de prästvigda kvinnornas förmån är biskopen i Linköpings stift. Jag skulle välkomna en sådan handling av biskopen, som också valde att ha en avvikande åsikt i ett av fallen. Kvar står för varje åskådare det totalt obegripliga förhållandet, att år 2011 har en manlig präst rätt att bojkotta en kvinnlig kollegas arbetsinsatser och använda sin åsiktsfrihet att ifrågasätta hennes existens. Det har Linköpings stifts domkapitel fastställt, som därmed också stärkt positionen för motståndare till prästvigda kvinnor i Svenska kyrkan. Vilken annan arbetsplats tillhandahåller denna patriarkala frihet?

Jakob Carlander